

Preek bij 1 Korintiërs 12:12-14.26-27	Predigt über 1.Korinther 12,12-14.26-27
<p><i>Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden, wij zijn allen van één Geest doordrenkt, of we nu Joden of Grieken zijn, of we nu slaven of vrije mensen zijn. Immers, een lichaam bestaat niet uit één deel, maar uit vele. Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee. Wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde. Welnu, u bent het lichaam van Christus, en ieder van u maakt daar deel van uit.</i></p>	<p><i>Denn wie der Leib einer ist und hat doch viele Glieder, alle Glieder des Leibes aber, obwohl sie viele sind, doch ein Leib sind: so auch Christus. Denn wir sind durch einen Geist alle zu einem Leib getauft, wir seien Juden oder Griechen, Sklaven oder Freie, und sind alle mit einem Geist getränkt. Denn auch der Leib ist nicht ein Glied, sondern viele. Und wenn ein Glied leidet, so leiden alle Glieder mit, und wenn ein Glied geehrt wird, so freuen sich alle Glieder mit. Ihr aber seid der Leib Christi und jeder Einzelne ein Glied.</i></p>
<p>Gemeente van Christus, deze tekst heeft voor mij altijd ongehoord veel betekend: „ ... als één lid lijdt, dan lijden alle andere leden mee, en als één lid geëerd wordt, dan delen alle andere leden in die vreugde.“ Die tekst schoot mij te binnen toen ik twintig jaar geleden gevraagd werd om bij de begrafenis van een vriend de toespraak te houden. Mijn vriend was er het levend voorbeeld van geweest. Hij wist wat het betekende om mee te lijden.</p>	<p>Liebe Gemeinde! Dieser Text hat mir immer unerhört viel bedeutet: „... wenn ein Glied leidet, so leiden alle Glieder mit, und wenn ein Glied geehrt wird, so freuen sich alle Glieder mit.“ Er fiel mir ein, als ich vor 20 Jahren gebeten wurde, zum Begräbnis eines Freundes die Ansprache zu halten. Mein Freund hatte das gelebt. Er wusste, was es heißt mitzuleiden.</p>
<p>Weten wij het ook? Misschien denken wij nog aan onze zusters en broeders in Albanië, die een half jaar geleden een zware aardbeving moesten doorstaan. En dit jaar zijn ze tijdens de coronacrisis ermee begonnen, dagelijks voedselpakketten te verdelen onder 200 gezinnen, die door honger bedreigd worden!</p> <p>Misschien denken wij er nog aan, dat het verpleeghuis van „Emmaüs“ in Niesky twee maanden geleden zwaar door het coronavirus werd getroffen, en dit nog steeds wordt. Meer dan 40 bewoners waren positief getest, evenals meer dan 20 medewerkers, die meteen in quarantaine werden geplaatst. De Stille Week betekende voor iedereen daar in „Emmaüs“ een uitdaging, zoals wij ons die nauwelijks kunnen voorstellen.</p> <p>Het is goed als wij ons laten raken. Wij kunnen niet gelijktijdig aan alles en aan iedereen denken. Maar tenminste in onze kleine kerk mogen wij ons als zusters en broeders met elkaar verbonden weten.</p>	<p>Wissen wir es? Vielleicht denken wir noch an unsere Schwestern und Brüder in Albanien, die vor einem halben Jahr von einem schweren Erdbeben heimgesucht wurden. Und in diesem Jahr haben sie in der Coronakrise damit begonnen, täglich Essenspakete an 200 Familien zu verteilen, die von Hunger bedroht sind!</p> <p>Vielleicht denken wir noch daran, dass unser Altenpflegeheim bei „Emmaus“ in Niesky vor zwei Monaten schwer durch das Coronavirus betroffen war und noch ist. Über 40 Bewohner wurden positiv getestet, dazu auch über 20 Mitarbeiter, die von jetzt auf gleich in Quarantäne geschickt wurden. Die Karwoche war für alle in „Emmaus“ dermaßen herausfordernd, wie man es sich kaum vorstellen kann.</p> <p>Es ist gut, wenn wir uns berühren lassen. Wir können nicht an alles und alle gleichzeitig denken. Aber wenigstens in unserer kleinen Kirche dürfen wir uns als Schwestern und Brüder miteinander verbunden wissen.</p>

<p>Dit had het thema van de bijeenkomst van onze Synode dit jaar moeten zijn, waarvoor wij u hier in Neudietendorf graag hadden begroet: „verbonden“. En weliswaar in drie talen: „verbonden“, „verbunden“, „connected“. Maar nu is de Synode afgelast. Wij mogen niet bijeenkomen, opdat de ontmoeting van mens tot mens de ziekte niet helpt verspreiden en wijzelf niet ziek worden.</p>	<p>Unter diesem Thema sollte die diesjährige Tagung unserer Synode stehen, zu der wir Neudietendorf euch gern hier bei uns begrüßt hätten: „verbunden“. Und das gleich dreisprachig: „verbunden“, „verbunden“, „connected“. Nun ist sie abgesagt worden. Wir sollen uns nicht treffen, damit unsere zwischenmenschliche Begegnung nicht die Krankheit verbreitet und damit wir nicht selbst krank werden.</p>
<p>De directe ontmoeting, die voor ons zoveel waard is en waarvan wij leven, wordt een bedreiging. Dan lijkt isolement een uitweg te bieden. Maar wij hebben elkaar nodig, dat beseffen wij terdege. Verbondenheid is een hoog goed.</p> <p>Laten wij onder dit aspect nog een keer luisteren naar het begin van de tekst voor onze prediking: „Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden, wij zijn allen van één Geest doordrenkt, of we nu Joden of Grieken zijn, of we nu slaven of vrije mensen zijn. Immers, een lichaam bestaat niet uit één deel, maar uit vele.“</p> <p>Wij zijn verbonden door de Geest van God! Wij zijn met elkaar verbonden als sterfelijke mensen. Wij zijn verbonden met de hele schepping in een groot geheel. Wij zijn verbonden met alle christenen. Wij zijn verbonden met u, de zusters en broeders binnen onze Broedergemeente.</p> <p>Maar nu staan wij wereldwijd voor grote uitdagingen. Hoe wij aan deze verbondenheid gestalte geven zal beslissend zijn voor de vraag, of wij deze uitdagingen aankunnen en of het noodzakelijke transformatieproces zal lukken.</p> <p>De grote creativiteit, die de coronacrisis heeft doen ontstaan, is voor mij een reden tot vertrouwen.</p>	<p>Die direkte Begegnung, die uns bereichert und die uns lebendig macht, wird zur Gefahr. Isolation erscheint als Ausweg. Aber wir brauchen einander, das spüren wir schmerzlich. Die Verbundenheit ist ein hohes Gut.</p> <p>Hören wir unter diesem Aspekt noch einmal auf den Anfang unseres Predigttextes: „Denn wie der Leib einer ist und hat doch viele Glieder, alle Glieder des Leibes aber, obwohl sie viele sind, doch ein Leib sind: so auch Christus. Denn wir sind durch einen Geist alle zu einem Leib getauft, wir seien Juden oder Griechen, Sklaven oder Freie, und sind alle mit einem Geist getränkt. Denn auch der Leib ist nicht ein Glied, sondern viele.“</p> <p>Wir sind verbunden durch den Geist Gottes! Wir sind miteinander verbunden als sterbliche Menschen. Wir sind verbunden mit der ganzen Schöpfung in einem großen Ganzen. Wir sind verbunden mit allen Christen. Wir sind verbunden mit euch, den Schwestern und Brüdern innerhalb unserer Brüdergemeine.</p> <p>Nun stehen wir aber weltweit vor großen Herausforderungen. Wie wir diese Verbundenheit ausgestalten, wird darüber entscheiden, ob wir diese Herausforderungen bestehen und ob der notwendige Transformationsprozess gelingt.</p> <p>Die große Kreativität, die die Coronakrise freigesetzt hat, ist für mich ein Grund, zuversichtlich zu sein.</p>
<p>Maar een betrouwbare en fundamentele reden is vooral de Heilige Geest, die ons beloofd is. En hoe verbindt ons de Heilige Geest? Ik denk dat wij daar van alles kunnen opsommen:</p>	<p>Ein verlässlicher und tragender Grund ist aber vor allem der uns zugesagte Heilige Geist. Und wie verbindet uns der Geist? Ich glaube, da können wir ganz viel nennen:</p>

<p>Allereerst: het gebed en het luisteren naar God; verder ook schriftelijke berichtgeving, vertalingen en onderling communicatie – open, helder, geweldloos en gelijkwaardig.</p> <p>Dat is soms moeilijker dan het lijkt, en het lukt het beste als iedereen er zijn of haar best voor doet. Ook ik heb er in mijn dienst als predikant veel bij moeten leren.</p>	<p>ganz vorn: das Gebet und das Hören auf Gott; dann schriftliche Nachrichten, Übersetzungen und die Kommunikation untereinander: offen, klar, gewaltfrei und gleichberechtigt.</p> <p>Das ist manchmal schwerer, als es sich anhört, und geht am besten, wenn jede und jeder sich darum bemüht. Auch ich habe in meinem Dienst als Gemeinshelfer da viel hinzulernen müssen!</p>
<p>Het beeld van het lichaam van Christus laat zien hoe belangrijk goede communicatie is – en hoe schadelijk de gevolgen van commuicatiestoringen zijn. Als in het menselijk lichaam bijvoorbeeld zenuwverbindingen onderbroken zijn, komt de nodige informatie niet meer door. Dan ontstaan er wonden en letsels. Goede communicatie betekent vooral: attent zijn en luisteren – naar Jezus Christus en naar de zusters en broeders. En dan dat iedereen met zijn gave en zijn opgave zelf datgene doet wat het hele lichaam van Christus dient en het in leven houdt.</p> <p>Tijdens de coronacrisis merken wij hoe ook virtuele ontmoetingen via internet waardevol voor ons zijn. Dat laat zich verder uitbouwen. Bijvoorbeeld door videoconferenties. Of door onlinekerkdiensten. Wat op mij bijzondere indruk heeft gemaakt zijn de groeten overall vandaan bij de huiskamerdiensten in Neugnadenfeld en onlangs bij de kerkdienst met Hemelvaart van het Provinciaal Bestuur: de groeten uit Nederland, Duitsland, Tsjechië, Denemarken en Zweden.</p>	<p>Das Bild des Leibes Christi macht deutlich, wie wichtig gute Kommunikation ist – und wie gravierend die Folgen von Kommunikationsstörungen sind. Wenn im menschlichen Körper zum Beispiel Nervenleitungen unterbrochen sind, fehlen die nötigen Informationen. Es entstehen Wunden und Verletzungen. Gute Kommunikation heißt vor allem: wahrnehmen und hören – auf Jesus Christus und auf die Schwestern und Brüder. Und dann selbst, jeder mit seiner Gabe und seiner Aufgabe, das tun, was dem gesamten Leib Christi dient und ihn lebendig erhält.</p> <p>In der Coronakrise spüren wir, wie uns auch virtuelle Begegnungen im Internet bereichern. Das lässt sich weiter ausgestalten. Zum Beispiel durch Videokonferenzen. Oder durch Onlinegottesdienste. Für mich besonders eindrücklich: die Grüße aus aller Welt bei den Neugnadenfelder Wohnzimmergottesdiensten und jetzt zu Himmelfahrt beim Gottesdienst der Direktion mit Grüßen aus den Niederlanden, Deutschland, Tschechien, Dänemark und Schweden.</p>
<p>In ons »volkslied« „Harten één om God te prijzen“ zingen wij: „Hij het hoofd en wij de leden.“ Wij zijn door één Geest allen tot één lichaam gedoopt. Dat is wat wij pas een paar dagen geleden met Pinksteren hebben gehoord – „of wij nu Joden zijn of Grieken, slaven of vrije mensen.“</p> <p>Diversiteit is ons programma. Ja ik zou zelfs zeggen: Aan onze diversiteit danken wij ons recht van bestaan. Acht jaar geleden heeft de Synode dat opgenomen in ons visiedocument!</p> <p>Op het eerste gezicht denken wij misschien: „Maar daar hebben wij in onze geschiedenis toch immers altijd naar geleefd!“ Graaf Zinzendorf heeft ooit een zwarte slavin - die uit de gevangenis was ontslagen - een handkus gegeven, nadat de twee eerste zendelingen onder de slaven op de West-Indische eilanden waren gaan werken en daarmee</p>	<p>In unserer Hymne „Herz und Herz vereint zusammen“ singen wir: „Er das Haupt, wir seine Glieder ...“.* „Wir sind durch einen Geist alle zu einem Leib getauft ...“ - das ist das, was wir vor ein paar Tagen zu Pfingsten gehört haben - „... wir seien Juden oder Griechen, Sklaven oder Freie“.</p> <p>Die Vielfalt ist unser Programm. Ja, ich würde sogar sagen: Die Vielfalt ist unsere Daseinsberechtigung. Vor acht Jahren hat unsere Synode das in unser Leitbild geschrieben!</p> <p>Auf den ersten Blick denken wir vielleicht: „Aber das haben wir doch immer gelebt in unserer Geschichte!“ Graf Zinzendorf hat einst einer schwarzen Sklavin, die aus dem Gefängnis entlassen worden war, die Hand geküsst, nachdem die beiden ersten Missionare zu den Sklaven auf den Westindischen Inseln gegangen waren und damit das</p>

<p>het vreselijke systeem van slavenhouders aan de ene en slaven aan de andere kant door elkaar gegooid hadden. Wat goed, dat ze het door elkaar gegooid hebben!</p> <p>Maar inmiddels weten wij dat bij de volledige waarheid ook dit behoort: De Broedergemeente hield zelf ook slaven.</p>	<p>furchtbare System von Sklavenhaltern auf der einen Seite und Sklavinnen und Sklaven auf der anderen Seite durcheinandergewirbelt hatten. Gut, dass sie es durcheinandergewirbelt haben!</p> <p>Aber - inzwischen wissen wir, dass zur ganzen Wahrheit auch dies gehört: Die Brüdergemeine hielt auch selbst Sklaven.</p>
<p>Dat hoort ook bij onze kerkgeschiedenis. Met alle schuld, met alle dwalingen. Dat maakt ons nederig – maar hopelijk ook gevoelig voor vandaag.</p> <p>God verheugt zich over verscheidenheid. Dat kunnen wij in onze kerk heel direct beleven. Maar dit daagt ons uit om open te staan en Hem te vragen om een groot hart.</p> <p>In deze zekerheid zijn wij door zijn Geest met elkaar verbonden, „verbonden“, „connected“. Als zusters en broeders in Christus. Laten wij ook in deze tijd daaruit leven!</p> <p>Moge God geven dat wij op die weg ook verder samen onderweg blijven en naderhand ook de vreugde mogen beleven om elkaar weer direct te ontmoeten! Misschien op de Synode in Herrnhut in het jaar des Heren 2021 ... Amen.</p>	<p>Auch dies gehört zu unserer Kirchengeschichte. Mit aller Schuld, mit allen Irrtümern. Das macht uns demütig – aber hoffentlich auch sensibel für heute.</p> <p>Gott hat Freude an Vielfalt. Das lässt sich in unserer Kirche ganz unmittelbar erleben. Das fordert uns aber dazu heraus, offen zu werden und Ihn um ein weites Herz zu bitten.</p> <p>In dieser Gewissheit sind wir durch Seinen Geist miteinander verbunden, „verbonden“, „connected“. Als Schwestern und Brüder in Christo. Lasst uns das auch in dieser Zeit leben!</p> <p>Gebe es Gott, dass wir auf diesem Weg weiterhin gemeinsam unterwegs bleiben und die Freude erleben dürfen, uns auch wieder direkt begegnen zu können! Vielleicht auf der Synode in Herrnhut im Jahr des Herrn 2021... Amen.</p>

Christian Theile, predikant in de gemeente Neudietendorf